

SÛJA!

Voor wie denkt "Waar slaat de titel op?" kan ik zeggen: "Nergens op, behalve dat het de overwinningskreet van de HARO-jongens A is wanneer het spel loopt en er (mooie) doelpunten gemaakt worden."

Afgelopen weekend klonk deze kreet meerdere malen, want het spel klopte. Was het team uit roemloos ten onder gegaan tegen Rapiditas, dit keer werd met volle overtuiging aangetoond dat HARO toch echt wel meer in huis heeft aan handbalkwaliteit dan de tegenstander. De opdracht van Maurice voor de jongens was met plezier handballen, omdat het team dan het beste functioneert. De gebroeders Canninga waren afwezig (uitstapje naar Barcelona met school en een rugblessure) en Jorne werd ingeschakeld om op de cirkel de honneurs waar te nemen, wat hij absoluut goed deed. Hoewel Boy nog steeds vanaf de kant moest kijken door zijn hardnekkige knieblessure, werd het toch een wedstrijd met een gouden randje: Mike speelde na een jaar blessureleed voor het eerst weer mee en deed dat zeer verdienstelijk (maakte twee doelpunten en kreeg een strafworp mee). De twee jonge vrouwelijke scheidsrechters floten een prima wedstrijd. Grote bewondering voor deze twee meiden, van ongeveer dezelfde leeftijd als de spelers, die prima in staat bleken om een aantal haantjes goed in bedwang te houden.

Het eerste doelpunt kwam van de nummer 9 bij Rapiditas, een goede handballer die meerdere keren het net van HARO wist te bereiken, gevolgd door treffers van Tim en Jorne, die samen goed waren voor 25 doelpunten. In het begin ging het nog enigszins gelijk op, maar toen na ongeveer 10 minuten spelen Maurice een goede tactische plaatswissel in de verdediging inzette was het eigenlijk al over voor de bezoekende ploeg. De HARO-verdediging zat over het algemeen goed dicht: Virgil hield de snellere spelers van Rapiditas goed onder controle en een prima keepende Wessel voorkwam onnodige tegendoelpunten. In de aanval liet HARO meerdere keren leuke combinaties en goede individuele acties zien. Halverwege de eerste helft kreeg Wessel het aan de stok met een speler van Rapiditas waarna beide spelers voor 2 minuten mochten uitrusten. Sven moest dus zonder voorbereiding het goal in, maar dat was geen enkel probleem voor hem gezien een aantal uitstekende reddingen die hij verrichtte. Het mooiste doelpunt van de wedstrijd in mijn - niet geheel onbevooroordeelde - ogen was de met effect gescoorde bal van Bram vanuit de linkerhoek. Sûja!

De rust werd ingegaan met 22 – 10.

De tweede helft begon eigenlijk als de eerste helft: na een paar gemiste kansen van HARO en een doelpunt van Rapiditas kreeg Bram een strafworp mee, die Tim geroutineerd wist te verzilveren. Er kwamen merkbare irritaties bij de Rapiditas-spelers, waarop HARO-spelers dan weer geprikkeld op reageerden met als gevolg dat er toch nog wel wat 2

minuten straffen gegeven werden in de tweede helft. Bij HARO waren Bram, Jorne en Thom degenen die extra minuten mochten uitrusten. Ook in ondertal wist HARO echter te scoren, o.a. met een prachtige individueel ingezette actie van Christiano, die vlak voor het einde ook nog een strafworp mee kreeg. Al met al was het een overtuigende overwinning van HARO: 37 – 18 met het NK nog steeds in zicht.

Doelpunten:

Jorne 13, Tim 12, Bram 3, Christiano 2, Dennis 2, Mike 2, Virgil 2, Thom 1